

[Ib Christensen]

Grækenlands indtræden i EF, så det kunne blive en fælles tilkendegivelse af, om man ønsker, at Danmark skal blive i EF under forudsætninger, der er væsentligt anderledes derved, at tre sydeuropæiske lande nu tages ind i kredsen.

Vi ønsker naturligvis, at dette forslag underkastes normal udvalgsbehandling.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Jeg vil allerførst sige tak for en altovervejende positiv modtagelse af lovforslaget. Så positiv, at, så vidt jeg har kunnet registrere det, kun en enkelt ordfører har udtalt ønske om udvalgsarbejde.

Det er regeringens opfattelse – og jeg kan her i dag forstå også et stort flertal i folketingets opfattelse – at Grækenlands indtræden i EF er en naturlig fortsættelse af de bestræbelser, som landets regering siden diktaturets fald i 1974 har udfoldet såvel internt som eksternt for at udbygge og befæste en demokratisk styreform og befæste landets tilknytning til andre demokratiske lande i Vesteuropa.

Der er faldet et par bemærkninger om de økonomiske konsekvenser. Det er klart, at dem kan man ikke på nuværende tidspunkt helt overskue. Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger om landbruget, kan vi konstatere, at for de landbrugsprodukter, som vi selv fremstiller, er der tale om en meget lav selvforsyningsgrad i Grækenland, og vi kan konstatere, at når det drejer sig om Middelhavsprodukter, vil det være et område, som ikke kommer til at genere os på nogen væsentlig måde. Det vil altså sige, at skal vi lidt egoistisk gøre det op, ligger der muligheder her.

Med hensyn til den budgetmæssige side af sagen mener jeg ikke, der er grund til at lægge skjul på, at der naturligvis for Fællesskabet som sådant vil være tale om større udgifter end indtægter. Jeg var lige ved at sige, at det understreges af den argumentation, hr. Jørgen Junior anvender, når han siger – jeg tror, det var udtrykket – at vi får Danmark gjort fattigere med Grækenlands optagelse i EF. Jeg vil heroverfor sige, at for regeringen er det en argumentation, der gør, at vi netop er positivt indstillet over for, at både Grækenland og også Spanien og Portugal skal med, selv om det indebærer de konsekvenser

på længere sigt, at det kommer til at koste mere.

Hvis man gør op, hvad vi på nuværende tidspunkt kan overskue med hensyn til de økonomiske konsekvenser, så ligger det således, at Kommissionen sidste år skønnede, at det, man kan kalde for nettoudgiften for EFs budget, ved tiltrædelsen i 1981 vil blive ca. 80 mill. RE. Det er klart, at dette beløb vil stige i de kommende år. Efter en 5-årig overgangsperiode vil de 80 mill. RE stige til ca. 500 mill. RE, altså i 1986. Men alt taget i betragtning, og hvis man skal vurdere det ud fra et specielt dansk synspunkt, kan vi altså ikke i dag med bestemthed sige noget om, hvordan det kommer til at ligge, hvad enten det drejer sig om indtægter eller udgifter.

Hr. Ib Christensen gik imod Grækenlands optagelse. Jeg har hele tiden haft den opfattelse, at det måtte være en naturlig konsekvens af den holdning, jeg har lagt mærke til at retsforbundet har, at EF ikke skulle være den lille, lukkede klub, men at man tværtimod skulle udvide – en holdning, som vi principielt er enige i. Her er tale om et rent praktisk skridt, hvor man udvider fra 9 til 10 og senere hen igen med yderligere 2. Men jeg kan forstå, at efter hr. Ib Christensens opfattelse er det ikke den rigtige vej.

Med hensyn til arbejdskraftens frie bevægelighed vil jeg bare gøre to bemærkninger. Den ene er, at man i dag kan konstatere en meget tydelig tendens til, at græske fremmedarbejdere vender hjem til Grækenland. Det skyldes, at Grækenland er inde i en meget gunstig industriel udvikling. Det andet, jeg vil nævne, er, at der ifølge aftalen er tale om en 7-årig overgangsperiode, og det vil sige, at bestemmelserne vedrørende arbejdskraftens frie bevægelighed først kan træde i kraft efter denne 7-årige periode.

Endnu en gang tak for en positiv modtagelse af lovforslaget.

Ib Christensen (DR):

Jeg synes lige, jeg bliver nødt til at replicere til udenrigsministeren, som nok har misforstået retsforbundets stilling. Når vi har kritiseret EF for at være en lukket klub, skyldes det EFs i mange henseender protektionistiske handelspolitik. Der er ikke tale om, at vi har ønsket, at der skulle være større åbenhed derved, at medlemskredsen blev udvidet. Men hvis det var således, at man ved udvi-